
Montessori undersökt

Originalets titel: **Montessori Examined**
Författare: **W H KILPATRICK, PhD**
Förlag: **Constable & Co. Ltd, London**
Publicerad år: **1915**

Översättning: **Per Lindell, tel. 0703-208625**
Övers. upplaga: **nr 1**
Övers. datum: **2000-11-10**

Copyright © 2000, Per Lindell. All rights reserved.
OK to copy or print out for exclusively personal use.
For a cover-2-cover version, please contact the translator.

FÅR EJ KOPieras

INNEHÅLL

- I. Inledning
- II. Uppfostran som utveckling
- III. Läran om frihet
- IV. Lämpligheten av självuttryckande i Montessoris system
- V. Självuppfostern
- VI. Utövning i praktiska livet
- VII. Träning av sinnen genom det undervisande redskapet
- VIII. Skolans ämnen: läsning, skrivning och räkning
- IX. Sammanfattning/Slutsatser
Översiktlig disposition

Översättarens anm.

Översättningen baseras på färdigheter i modern engelska, vilket här och var möjligen kan innebära en felaktigt använd nyans i det jag uppfattat såsom författarens avsikt med framställningen (originalet skrevs 1915). Jag har av bl a den anledningen också valt att hålla översättningen så enkel och basalt svensk som möjligt, i beaktande av att inlånade och av oss svenskar domesticerade termer, särskilt då lång tid förflutit, ofta förändras och får en annan betydelse än på originalspråket. Jag har i tveksamma fall valt att återge något kompletterande ord på svenska för att belysa någon tvetydighet, och för att undvika missförstånd där jag varit säker på författarens avsikt men velat visa på alternativ. I enstaka fall har jag valt att rakt över återge den svenska motsvarigheten där annan ej varit tillgänglig i ordböcker, för att slippa riskera att utgöra en subjektiv faktor, t ex i inledningens femte mening: *idioter*. Jag har i sådana fall bifogat det engelska ord författaren använt, så att läsaren själv har möjlighet att göra sin tolkning.

Använda förkortningar i förklaringar inom parentes:

- förf.** = författarens ord enligt originalet
övers. = översättarens anmärkning

Använda förkortningar enligt svenskt språkbruk:

amer	= amerikansk(t/a)	i st f	= i stället för
d v s	= det vill säga	ital	= italiensk(t/a)
eng/Eng	= engelsk(t/a)	o s v	= och så vidare
end	= endast	p g a	= på grund av
enl	= enligt	p s s	= på samma sätt
etc	= et cetera	resp	= respektive
ev	= eventuellt	t ex	= till exempel
f ö	= för övrigt		

Kommentar till översättningen av några allmänt förekommande engelska ord/ termer:

- 1) **education** tolkar jag som **uppfostern** där författaren bestämt avser små och/eller normala barn under icke-institutionella förhållanden, i övriga fall **fostran** (även i de generella fall där vilket som vore möjligt) eller **fostran och bildning** (närmre det pedagogiska innehållet i sig, i likhet med **educational** där använt som adverb: t ex översätts *educational procedure* till **pedagogiskt** tillvägagångssätt).
- 2) **The Montessori Method** är enl författaren den vedertagna eng översättningen av Maria Montessoris viktigaste litterära arbete; jag använder här **Montessori-Metoden** på svenska.
the Montessori method använder författaren däremot för att generiskt relatera till **Montessori-pedagogiken**, vilket blir min översättning; 1915 var (troligen) detta begrepp ej ännu myntat.
the Montessori schools har jag tolkat som **Montessori-skolan**, d v s den institutionaliserade pedagogiken.
- 3) **Madam Montessori** har författaren konsekvent använt i st f **Maria Montessori** som är mitt val utom i sammansättningar typ Montessoris system (bara en formsak egentligen).
- 4) **anthropometry/metric** har med människan och mätning att göra, svensk översättning rakt över.

INLEDNING

Uppkomsten av Maria Montessoris idéer om uppfostran framställs för läsaren på ett enkelt men lockande sätt i hennes viktigaste arbete, *Montessori-Metoden* (förf. *English translation: The Montessori Method*). Men ett visst omnämmande om det nu (övers. *d v s då den här boken skrevs*) välkända handlingen behövs. Maria Montessori blev, såsom assisterande läkare på psykiatriska kliniken vid Roms universitet, för ca femton år sedan intresserad av mänskliga brister (förf. *defectives*). Hon kom sålunda i kontakt med ett arbete av Edward Seguin för fostran av idioter (förf. *idiots*). Från detta arbete och från personligt experimenterande inom fostran av debila (övers. *d v s svagsint*, förf. *feeble-minded*), fick hon uppslaget att använda Seguins metod på det normala barnet. I denna metod finns en betydelsefull faktor i tillblivelsen av Montessori-pedagogiken. Medan denna studie av mänskliga ofullkomligheter (förf. *defectives*) pågick, hade det i Milano organiserats en Skola i Vetenskaplig Pedagogik (förf. *School of Scientific Pedagogy*). Antropologen Sergi tycks ha varit den ledande kraften i detta initiativ. Tonvikten i denna skola var lagd på antropometri och mätsystem i experimentell psykologi, särskilt av sinnesförnimmelser (förf. *sensations*). Om det var ur ett mera vidsträckt intresse eller ur inflytandet från denna särskilda skola framgår inte klart, men området vetenskapliga måttssystem utgör en annan faktor i bildandet av Montessori-pedagogiken. En tredje beståndsdel var den allmänna bakgrund, som (övers. *då*) rådande teorier i allmänt bruk utgjorde, och vilka man mer eller mindre omedvetet tar till sig, p s s som man gör med oemotsagd (förf. *uncriticized*) religion eller politik. Detta kom i hög grad, får vi förmoda, ursprungligen från Pestalozzi. En fjärde faktor var en invit (övers. *ev uppmaning eller kallelse*, förf. *invitation*) till Maria Montessori från ett byggnadsföretag i Rom att organisera barnskolan (övers. *skola för elever mellan 5 - 7 år inom den obligatoriska skolan*, förf. *infant. schools*) som ett mönsterbygge, i deras visningshus för hyresbostäder. Det var i stort sett strävan att lösa denna uppgift som skapade Barnens Hus (förf. *the Children's House*), särskilt ur dess institutionella aspekt. I dessa fyra beståndsdelar tycks vi kunna se ursprunget till Montessori-skolan.

Det är inte nödvändigt för det förestående syftet (övers. *med det här arbetet*) att visa precis i hur stor tacksamhetsskuld Maria Montessori står till Seguin, för sitt undervisande redskap (förf. *didactic apparatus*). Inget erkännande (övers. *eller erkänsla*) kan vara mera öppen eller generös än hennes är; och alla som är bekanta med Seguins arbete slås av likheten (övers. *mellan deras arbeten*). Det finns emellertid en viktig skillnad: Seguin var huvudsakligen intresserad av att leda människor med brister (förf. *the defective*) att förvärva sådan kunskap och färdighet som kunde visa sig relativt direkt användbart i deras vardagsliv; Maria Montessori är å andra sidan, som vi ska upptäcka senare, mer intresserad av övningarnas fostrande aspekter.

Maria Montessoris vetenskapliga studier har givit långtgående effekter på henne själv och på hennes teorier om fostran. Sett till allmän önskan att tillämpa vetenskapliga uppfattningar (övers. *föreställningar, begrepp*, förf. *conceptions*) på fostran, är det få som överträffar henne. De som känner ett angeläget behov av mera vetenskapliga studier inom fostran och av att låta den vetenskapliga andan genomsyra vår attityd gentemot fostran i dess utövande (förf. *educational practice*), kan inte annat än att applådera den envishet med vilken Maria Montessori åter och åter igen återvänder till denna ståndpunkt. Förutom allmänna anspråk på en vetenskaplig attityd från lärares sida, finner vi särskilda beståndsdelar i hennes förfaringssätt som baseras på hennes vetenskapliga erfarenhet. T ex så måste läraren bevara uppgifter, både antropometriska och psykologiska, av varje barn. De böcker i vilka dessa uppgifter bevaras visas ofta för besökaren. En kommentar kan inskjutas, att de uppgifter som bevaras på detta sätt tyvärr knappast har en annan funktion än att hos läraren hålla levande en allmän anda för barnobservation. En annan

tillämpning av en vetenskaplig attityd återfinns i hävdandet av att barnets frihet är en nödvändig förutsättning för en vetenskaplig studie av data om fostran (övers. *d v s uppgifter inom forskningsområdet för fostran*, förf. *educational data*). "Om en ny och vetenskaplig pedagogik ska uppstå ur *studiet av individen*", säger Maria Montessori, "så måste denna studie bedrivas på *fria barn*". Vidare, så tycks Maria Montessoris bearbetning (övers. *och anpassning*, förf. *adaptation*) av Seguins material för ett fostrande ändamål ha haft sitt ursprung i hennes önskan att kunna utnyttja sina erfarenheter och rön inom den vetenskapliga studien av sinnena (förf. *sense experience*). Emellertid måste sägas att medan Maria Montessoris intresse för den vetenskapliga hållningen är helt och fullt lovvärt, så kan hennes egentliga vetenskap inte prisas lika högt. Hennes biologi är inte alltid oklanderlig, som t ex vitlökens påstått infektionshämmande verkan på tarmar och inälvor samt lungor. Hon tycks generalisera ovetenskapligt, utifrån begränsade observationer, vad beträffar tillståndet hos samtida teori och praxis inom området fostran, till att låta förhållanden i italienska skolor gälla överallt. Om hon hade vetat mer om vad som tänktes och gjordes på andra håll, så hade hennes diskussioner undgått några skönhetsfläckar och hennes system sluppit några allvarliga försummelser (övers. *d v s utelämnade faktadelar*, förf. *omissions*). I synnerhet hennes psykologi hade förbättrats om hon bättre vetat vad Wundt gjorde i Tyskland, för att inte nämna någon annan.

Även om dessa brister nämns, får vi inte missa att uppmärksamma bevis på en vetenskaplig hållning och tro (övers. *eller bekännelse*, förf. *faith*), man alltför sällan finner i undervisandets värld, skam sägandes. I historien över bildning och fostran är det få som varit förmögna att så fullständigt bryta med omgivande skoltradition, som denna italienska läkare har. Att åsidosätta vetenskapliga traditioner är ingen enkel prestation. Att nydanaren är kvinna förefaller för vissa ännu mer anmärkningsvärt. Med en sant vetenskaplig

anda av experimenterande har Maria Montessori tänkt ut en tillämpning (övers. *utövande*, förf. *practice*) och en institution (övers. *d v s inrättande av utövandet*). Ett sådant medvetet vetenskapligt skapande står i skarp kontrast mot den konservatism och mystiska dunkelhet som bara i alltför stor utsträckning karakteriserar förskolans (förf. *kindergarten*) uppfostran i England, Amerika och på andra håll. Vilken åsikt man än må ha om framgången i denna strävan då kan ingen ha svårt att uttrycka sitt gillande för Maria Montessoris grundliga bemödande att instifta en fullständig skolverksamhet baserad på hennes förnämaste vetenskapliga uppfattningar.

I den följande diskussionen antas det att läsaren är bekant med Maria Montessoris viktigaste arbete, Montessori-Metoden¹, och också med det didaktiska redskapet (övers. *d v s undervisandets*) i sig själv. Strävan blir att undersöka Montessoris system och att bedöma dess värde för amerikansk fostran och bildning. Särskild uppmärksamhet riktas mot förtjänsterna hos Casa dei Bambini (ital. *Barnens Hus*) i egenskap av konkurrent till förskolan (förf. *kindergarten*). Av hänsyn till begränsningar i utrymme kommer endast systemets mest kännetecknande beståndsdelar att betraktas.

¹ Heinemann, London

FÖLJANDE KAPITEL KOMMER EJ ATT ÖVERSÄTTAS ...

FORTSÄTT TILL: SAMMANFATTNING / SLUTSATSER (IX)
ELLER TILL: ÖVERSIKTLIG DISPOSITION (sist)

II

UPPFOSTRAN SOM UTVECKLING

III

LÄRAN OM FRIHET

IV

LÄMPLIGHETEN AV SJÄLVUTTRYCKANDE I MONTESSORIS SYSTEM

V

SJÄLVUPPFOSTRAN

VI

UTÖVNING I PRAKTISKA LIVET

VII

TRÄNING AV SINNENA GENOM DET UNDERVISANDE REDSKAPET

VIII

SKOLANS ÄMNER: LÄSNING, SKRIVNING OCH RÄKNING

SAMMANFATTNING / SLUTSATSER

Vi har sett tillbaka på (övers. *eller mönstrat*, förf. *passed in review*) de huvudsakliga kännetecknen i Montessoris teori och utövning. Bra saker och dåliga har framträtt. Innan man försöker sammanfatta de åtskilliga värderingar som gjorts (övers. *i det här arbetet*), kan det vara bra att fråga sig, Var bland övriga system för fostran (övers. *och bildning*) hör detta hemma? Vilket förhållande har Maria Montessori till världens tänkare inom området? När i första kapitlet antagandet gjordes, att Pestalozzi utgjorde en bakgrund till Maria Montessoris filosofi om fostran, kunde man snarare ha sagt att det var gruppen Rousseau - Pestalozzi - Froebel som bildade den bakgrunden, även om det finns tydligare avtryck av Pestalozzi än av de andra. Denna grupp av tänkare inom området fostran skiljer sig från andra genom närvaron av flera karaktärsdrag vilka vi också finner i Montessoris teori. Den revolutionerande hållningen, känslan att man bryter med gängse praxis, fastän den förvisso är närvarande, behöver knappast nämnas eftersom detta är ett kännetecken hos alla reformörer. I saken ligger mera: 1) en övertygelse om att barnet av naturen är gott; 2) att fostrande-processen i grunden är en utveckling (övers. *eller uppenbarande*, förf. *unfolding*) av vad som givits vid födseln; 3) en konsekvent tilltro till frihet såsom nödvändig förutsättning för sådan utveckling; 4) utnyttjandet av erfarenheter om sinnena för att framkalla sådan utveckling; 5) en tendens att acceptera fakultets-psykologi (övers. *d v s såsom den lärs ut vid fakultet=univ.institution*, förf. *faculty* – betyder även *lärarkollegium/-stab/-kår*); 6) den därav följande tendensen att betona den vetenskapliga aspekten av sinnes-träning; och slutligen 7) betoningen på terminologi med anknytning till erfarenheter om sinnena. Även om inte alla uppräknade punkter är tydligt urskiljbara i skrifterna hos var och en i gruppen (övers. *nämnd ovan*), så är de antingen någorlunda (övers. *oklart i modern eng*, förf. *so*) närvarande eller så har de dragits som följsats (övers. *eller naturlig följd, resultat*, förf. *corollaries*) av efterföljare. De är också närvarande i Montessoris teori. När vi beaktar att även om var och en av dessa karakteristiska lärosatser har mer eller mindre sanningshalt i sig, så har de ändå behövt omarbetas (övers. *eller bearbetas, ev end granskas*, förf. *revised*) noggrant för att avpassas efter gällande uppfattningar (övers. *snarare än nuvarande begrepp/tankar/idéer*, förf. *present conceptions*); när vi vidare betänker att Maria Montessoris egen uppfattning om dessa lärosatser har varit i behov av en nästan identisk omarbetning; när vi betänker ännu mer ändå att Maria Montessori har bekänt att hon påverkats mest av Seguin, vars idéer först publicerades 1846; och i synnerhet när vi betänker att Maria Montessori fortfarande (övers. *alltså 1915*) håller fast vid den förkastade lärosatsen om formell eller allmängiltig vetenskap (förf. *discipline*, övers. *i detta fall är det svårt att veta om förf. eg menar disciplin, skolning, fostran eller vetenskapsgren*) – i ljuset av alla dessa (övers. *ovan uppräknade lärosatser*) känner vi oss tvingade att säga att sett till innehållet i hennes lärosats, så hör hon i allt väsentligt till artonhundratalets mitt, ungefär femtio år efter nutida (övers. *alltså 1915*) framväxt av teorier om fostran och bildning.

Om vi jämför Maria Montessoris arbete med det en sådan författare och tänkare som professor Dewey kommit med, så kan vi göra en uppskattning av av hennes värde från ännu en synvinkel. De båda har mycket gemensamt. Båda har organiserat experimentella skolor; båda har betonat barnets frihet, egen aktivitet och självlärande; båda har utnyttjat aktiviteter från det "praktiska livet" mycket. Med ett ord, så är de samverkande riktningar i en motstridig, inbiten traditionalism. Det finns emellertid stora olikheter. För den tidigaste fostran tillhandahåller Maria Montessori en uppsättning maskinmässigt enkla mönster. Det är dessa som i hög grad står för undervisandet. Ett enkelt förfarande uttryckt i ett avgränsat (övers. *eller fastställt*, förf. *definitive*), handgripligt redskap är en kraftfull drivfjäder för det allmänna intresset (övers. *d v s bland folk*). Professor Dewey kunde inte befästa den fostran och bildning han eftersträvade på ett så enkelt sätt. Maria Montessori

kunde detta bara därför att hon hade en mycket mer begränsad föreställning om fostran och bildning, och därför att hon kunde hålla fast vid en ohållbar (övers. *eller oförsvärbar*) teori vad beträffar värdet av formell och systematisk träning av sinnen. Maria Montessori fokuserade mycket av sina ansträngningar mot att tänka ut mera tillfredsställande metoder att undervisa i läsning och skrivning, och därtill utnyttjade hon på ett mästerligt sätt det italienska språkets fonetiska beskaffenhet. Även om professor Dewey erkänner skolans plikt att undervisa i dessa ämnen, så känner han att den tidiga tonvikten snarare borde placeras på aktiviteter som är mer väsentliga för barnasinnets, vilket samtidigt borde vägleda mot kunskaper om våra invecklade sociala levnadsförhållanden. Med Pestalozzi som måttstock, så använder Maria Montessori konstant logiskt enkla enheter som om de också vore enheter inom psykologisk praktik. Inom läsning och skrivning är det bokstaven och det enskilda ljudet, inte ordet eller tankeanknytningen, som får uppmärksamheten. Sinnets egenskaper tränas bäst isolerat, avskilt från livets situationer. Hon talar också om att leda barnet "från sinnesupplevelser till begrepp (förf. *ideas*) ... och till förenandet av begrepp". Professor Dewey vidhåller att praktiken (övers. *d v s utövandet*) utgör enheten (förf. *experience is the unit*), och att de logiskt enkla enheterna träder fram för medvetandet genom att hållas isär från praktiken (förf. *by differentiation from the experience*). Som regel lärs alltså saker och ting bäst ut i anslutning till vad som för barnet är en verklig erfarenhet (övers. *här alltså upplevelse*, förf. *experience*), när de som betydelsefulla delar ingår i en sådan erfarenhet; och detta därför att lärande väsentligen består av urskiljandet och organiserandet av meningar. Det ska naturligtvis kommas ihåg att hur ett barn upplever är vitt skild från en vuxens upplevelse. Vad som för ett barn är en hel och tillfredsställande upplevelse kan vara en väldigt ofullständig och osammanhängande upplevelse för oss.

Men det finns ännu rikhaltigare kontraster. Maria Montessori hoppades att skapa om pedagogiken; men hennes begrepp om pedagogik är mycket mera begränsad än professor Deweys begrepp om fostran och bildning. Hans uppfattning om tänkandeprocessens natur, tillsammans med hans lärosatser om intresset och om fostran som liv – inte bara en förberedelse för liv – inkluderar allt giltigt i Maria Montessoris lärosatser om frihet och om träning av sinnen, ger normen för att rätta råda bot på hennes fel, och dessutom går betydligt längre i byggandet av metoder för fostran och bildning. Utöver detta angrep han det lika grundläggande problemet med läroplanen, såg den som den ideala återuppbyggnaden (övers. *eller omläggningen, ombildandet*) av rasprestationen (förf. *the ideal reconstruction of the race achievement*, övers. *syftar kanske på rasintegrationen i en del amer. staters skolor*), och gjorde betydande framsteg i riktning mot en metodlära lämpad för dess genomförande (övers. *eg beviljning, anslag; syftar på the race achievement ovan*, förf. *a methodology of its appropriation*). Detta stora problem hos läroplanen har Maria Montessori hittills, kan nästan sägas, inte ens sett. Även om detta (övers. *d v s som sagts i ovan i detta stycke*) inte är någon täckande redogörelse för professor Deweys insatser, så räcker den, tillsammans med vad som tidigare sagts (övers. *syftar förmodligen på den här boken, annars på dåtida litteratur i ämnet*), till för att visa att de som räknar Maria Montessori som en betydelsefull bidragsgivare till teorier om fostran och bildning är dåligt underrättade.

Stimulerande är hon; men knappast, om ens över huvud taget, en bidragsgivare till vår teori.

Är detta då det slutgiltiga omdömet om Maria Montessoris bidrag? Frågan om ett bestående bidrag hänger på om det presenterats nyskapande synsätt och ståndpunkter som fruktbart förmått vägleda vid ett pedagogiskt tillvägagångssätt (förf. *capable of guiding fruitfully educational procedure*). Vilka nya resp ursprungliga uppfattningar har vi hittat som samtidigt kan stå emot kritikens forskande blick? Den vetenskapliga synen på fostran är säkerligen välgrundad. Maria Montessori må i viss mån ha kommit med den själv; men ingen kan säga att världen inte hade en god uppfattning om den före henne. Det mesta som kan hävdas på den punkten är att hennes arbete och föredöme har visat

sig vara stimulerande. Hennes lärosats om fostran som utveckling är varken ny eller korrekt. I lärosatsen om frihet har hon inte lämnat något teoretiskt bidrag; även om hennes tillämpning förmodligen kommer att visa sig avgjort värdefull. Våra förskolor och lågstadieskolor måste dra lärdom av hennes bedrift i detta avseende. Hennes lärosats om självuppföstran kommer som mest att väcka tankearbete (övers. *eller åsikter, eller sporra till idéer*, förf. *provoke thought*); uttrycket är bra, idén gammal. Hennes användning av aktiviteter ur "praktiska livet", närmare bestämt hennes lösning av tidig uppföstran i hemmiljö (förf. *tenement-house education*, övers. *eg uppföstran i bostads- eller hyreshus; se även Inledning, första stycket, sista delen*), måste visa sig vara avgjort tankeväckande och uppslagsrik. När allt kommer omkring kan Casa dei Bambini (ital. *Barnens Hus*) mycket väl visa sig vara hennes viktigaste insats. Träningen av sinnen, som för henne tycks vara mödan mest värd, avstår vi från att godta utom i en väldigt inskränkt omfattning. Det undervisande redskapet avvisar vi på samma sätt. Hennes förberedande av skolämnena bör visa sig vara till stor hjälp i Italien. Det är möjligt att hennes teknik för skrivning kommer att visa sig vara användbar överallt. I så fall är detta en insats. Med det är listan slut. Vi har inte Maria Montessori att tacka för någon viktigare ståndpunkt (övers. *eller synsätt*). Om vi skiljer bidrag och insats från tjänstgöring, så är hennes viktigaste bidrag och insats skapandet av Casa dei Bambini. Hennes viktigaste tjänstgöring ligger förmodligen i att hon betonar den vetenskapliga synen på fostran och bildning, och i hennes ändamålsenliga tillvaratagande av barnets frihet.

FÅR EJ KOPIERAS

ÖVERSIKTLIG DISPOSITION

I. INLEDNING

1. Ursprunget för Maria Montessoris syn på fostran och bildning
2. Hennes tacksamhetsskuld till Seguin
3. Vetenskapens inflytande på hennes pedagogiska system
4. Otillräckligheten i hennes vetenskap
5. Casa dei Bambini (Barnens Hus) – en vetenskaplig modell

II. FOSTRAN SÅSOM UTVECKLING

1. Fostran såsom utveckling är ofta missförstådd
2. Individuell utveckling är möjlig endast genom utnyttjande av *the race achievement*
3. Maria Montessori betraktar utveckling blott såsom ett frigörande av latens (förmåga och egenskaper i bundenhet)
4. En sådan syn (a) anpassar sig bara dåligt till ändringar i miljön, och (b) erbjuder en felaktig grundval för frihet

III. LÄROSATSEN OM FRIHET

1. Lärosatsen om frihet daterar sig från Rousseau (1700-talet)
2. Maria Montessori baserar felaktigt frihet på frigörandet av latens
3. Barnets frihet såsom nödvändig förutsättning för barnstudien
4. Montessoris lärosats om frihet visad i olikhet med den konservativa förskolan
5. Montessoris frihet är inte anarki
6. Fördelarna med barnets frihet
7. Samarbete med utgångspunkt i frihet
8. Förväntad mängd kunskap och färdigheter hos en sexåring
9. Sådan kunskap och färdighet befästs bäst med frihet som grundval
10. Felaktigt uppträdande undviks bäst genom uppmuntran av passande impulser
11. Barnet lär sig bäst att komma överens med andra i ett system av frihet
12. Maria Montessoris återkommande betoning på frihet högst lovärt

IV. LÄMPLIGHETEN AV SJÄLVUTTRYCKANDE I MONTESSORIS SYSTEM

1. Självtuttryckande är kontentan av frihet
2. Det undervisande redskapet medger endast ett ynkligt självtuttryckande
3. Fantasifull och konstruktiv lek har litet eller inget utrymme i Montessori-skolan
4. Lekar och spel, ritkonst, modellering, berättelser och dramatisering används i otillräcklig grad
5. Aktiviteterna ur "praktiska livet" medger utmärkta tillfällen för självtuttryckande
6. I det stora hela är Montessoris läroplan onödigt begränsande

V. SJÄLVUPPFÖSTRAN

1. Något system av självuppföstran är det nödvändiga motstycket till ett system av frihet
2. Maria Montessori eftersträvar självuppföstran genom ett mekaniskt enkelt undervisande redskap
3. Sådan självuppföstran är alltför begränsad
4. Självuppföstran är lämpligast där verkliga problem infinner sig på ett naturligt sätt

VI. UTÖVNING UR PRAKTISKA LIVET

1. Under Casa dei Bambini's (Barnens Hus) framväxt i hemmiljö infördes många direkt användbara, kännetecknande grunddrag
2. Mycket i denna utövning glädjer barnen och ger utmärkt träning
3. Den längre skoldagen förtjänar att tas under övervägande av andra länder
4. Säregen praktisk utövning måste svara mot samhällets behov
5. Barn bör uppmuntras till att handla på egen hand
6. Motivationen för effektiv tjänstgöring
7. Maria Montessoris utövning ur det "praktiska livet" går ihop med en världsomfattande tendens

VII. TRÄNING AV SINNENA GENOM DET UNDERVISANDE REDSKAPET

1. Träning av sinnena är det mest grundläggande i Montessoris system
2. Förbättring av sinnesorganen kontra hjärnans associationer
3. Generell helhetsträning kontra specialinriktad träning
4. Pedagogiska följsatser av de tre framlagda teorierna
5. Maria Montessori accepterar de avvisade teorierna
6. Det undervisande redskapet är således grundat på oriktighet
7. Mindre formella verktyg skulle ge nyttigare sinnesupplevelser

VIII. SKOLANS ÄMNEN: LÄSNING, SKRIVNING OCH RÄKNING

1. Entusiasmen över nya pedagogiska projekt visar ofta anmärkningsvärda resultat
2. Montessori metod för läsning är beroende av det italienska språkets fonetiska beskaffenhet
3. De två beståndsdelarna i skrivning undervisas var för sig:
 - (a) hantering av verktyget,
 - (b) den visuella och muskulära avbildningen av bokstäver
4. Huruvida Montessoris metod för skrivning är ett vetenskapligt bidrag är ännu tveksamt
5. Undervisningen i räkning utgör ett ringa eller inget uppslag för England eller Amerika.
6. De "tre R'en" bör rimligtvis inte läras ut före sex års ålder

IX. SAMMANFATTNING / SLUTSATSER

1. Maria Montessori tillhör gruppen av pedagoger med Rousseau - Pestalozzi - Froebel
2. Hennes system understiger i allt väsentligt den bästa anglosaxiska (eng & amer) teorin
3. Hennes viktigaste nyskapande insats är Casa dei Bambini (Barnens Hus) såsom en samhällsinrättning
4. Hennes viktigaste tjänstgöring ligger i att hon betonar den vetenskapliga synen på fostran och bildning, och i hennes ändamålsenliga tillvaratagande av barnets frihet

FÅR EJ KOPIERAS